

dog imidlertid ved forskellige Lovbestemmelser allerede er blevet en hel Del løsere, ikke foregriber det eventuelle kirkelige Udvalgs Stilling, som skal beskæftige sig med Forholdet i det hele taget mellem Stat og Kirke. Det forekommer mig, at det Lovforslag, her foreligger, paa Grund af den Udvikling, som har fundet Sted gennem Aarene, er modent til Vedtagelse.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen spurgte, hvor stor den Majoritet af Bisperne var, som havde udtalt sig for det foreliggende Lovforslag. Saa vidt jeg erindrer, har 7 udtalt sig for det og 2 imod det.

Hvad Spørgsmaalet om Kordegnene i Købstæderne angaar, mener jeg, at hvis Menighedsraadet opsiges dem, vil de gense automatisk faa fuldt Timetal ved den Skole, som de er beskæftigede ved, og derved faa i hvert Fald nogen Erstatning i pekuniær Henseende for den Løn, som de gaar tabt af, fordi de ikke er Kordegn mere. Det er en Selvfølge, at de Lærere, som ansættes efter eventuel Vedtagelse af dette Lovforslag, har samme Ret som alle andre til frivillig at blive Kirkebetjent. Saa længe det ikke er forbudt ved en Skolelov, og saa længe det kan forenes med Skolens Gerning, er de ikke stillet anderledes, mener jeg, end andre Medborgere.

Som udtalt tror jeg ikke, at Lovforslagets Vedtagelse vil betyde store praktiske Forandringer, men det vil sikkert medføre, at Lærerne i Fremtiden vil virke med større Glæde og Tilfredshed i denne Gerning, idet de ved, at de staar fuldstændig frit med Hensyn til, om de vil beholde den eller ikke. Jeg takker endnu en Gang for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og haaber, at det kan faa en let Gang gennem Rigsdagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Jeg takker Ministeren for de Oplysninger, han gav. Jeg vil blot tilføje, at Udtrykket „nogle“ efter dansk Sprogbrug er ganske misvisende, hvis der er Tale om to. Man faar altid derved Indtrykket af et Flertal, to er ikke „nogle“. Jeg formodede derfor, at der i Bispekollegiet var en større Modsætning, end der efter disse Oplysninger har været. — Hvis det virkelig er saadan, som Ministeren mener, at man med Lethed kan faa Vanskelighederne udjævnet, vil mit Parti gerne gaa med til at gennemføre dette Lovforslag, dog saaledes, at vi faar nøje

overvejet dets Form. Det forekommer mig unægtelig, at naar det viser sig, at der blandt Ordførerne er saa stærk en Divergens med Hensyn til Forstaaelsen af et Spørgsmaal som dette om Kirkebøgernes Førelse, og vi hører, at den højtærede Minister har en helt anden Opfattelse end den, som er fremsat fra flere ærede Taleres Side, saa trænger dette Forslag aabenbart til en Omarbejdelse. — Selv om det naturligvis er rigtigt, at de vedkommende faar noget bestemt for at føre Kirkebøgerne, saa er det givet, at selve det Forhold, at man faar Lov at føre Kirkebøgerne, hvis man opgiver Kirketjenesten, er uholdbart set fra kirkelig Side. — Endelig skal jeg sige, at jeg tror ikke paa den højtærede Ministers Fortolkning: at en Mand, som er kaldet til et Embede under den Forudsætning, at han forener Kirketjenesten med Embedet, uden videre kan afskediges fra den ene Bestilling.

Kammersgaard: Jeg vil meget beklage, at det synes, som om det ærede Medlem Hr. Pinstrup ikke kan forstaa den Forskel, der maa være imellem at gaa i Kirke, fordi man har Lyst, og at gaa i Kirke, fordi man er tvunget til at gøre det. Det ærede Medlem udtalte sin Ængstelse for, at der skulde blive Mangel paa brugelige Emner til Kirkebetjentstillingen; jeg tror, at der aldeles ingen Fare er i saa Henseende. Jeg kom til at tænke paa, at det maaske ikke var af Vejen at henstille til det ærede Medlems Overvejelse, om der til denne Stilling ikke kunde blive Brug for en Del af disse kloge Mænd og kloge Koner, som interesserer ham saa stærkt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard beklagede, at jeg ikke forstod, at der var Forskel paa, om en Kirkesanger var i Kirken af Lyst, eller om han var der af Tvang. Man maa gaa ud fra, at det er af Lyst, thi den vedkommende søger jo Stillingen, ingen tvinger ham ind i den; han ved, at han, naar han søger Stillingen som Lærer, kaldes til Embedet under den Forudsætning, at han ogsaa skal være Kirkesanger, og saa gør han det naturligvis, fordi han har Lyst til den Stilling, det er der ingen Tvivl om. — Man kunde høre, at det ærede Medlems Bemærkning om de kloge Mænd og de kloge Koner havde han selv en Følelse af var meget ilde anbragt i denne Forbindelse.